

da je leto 2010 že mimo, lahko razumemo, da »konkurenčno in dinamično gospodarstvo« pomeni čim manj stroškov, čim večjo produkcijo, izkoriščanje delovne sile ali celo zapiranje domačih tovarn zaradi previsokih stroškov in selitev proizvodnje na področja sveta, kjer je poceni delovno silo še lažje izkoriščati kot pri nas, ter da »na znanju temelječe gospodarstvo« ne pomeni investiranja v izobraževanje vseh zaposlenih, temveč meri predvsem na višja, zahtevnejša in specialistična znanja, nižje izobraženi pa pri tem ostajajo ob strani.

- V reviziji Lizbonske strategije (Working ..., 2005), kjer so bili ambiciozni cilji nekoliko omiljeni, pa so kot tri prednostna področja prepoznana: vlaganje v znanje in inovacije ter vzpostavitev privlačnega poslovnega okolja, ustvarjanje več in boljših delovnih mest ob ohranjanju socialne kohezije ter poudarek na fleksibilnosti trga dela. Privlačno poslovno okolje gotovo ni okolje z varnimi delovnimi mesti, temveč tisto, kjer si lahko vlagatelji od svojih vložkov obetajo kar največ, kjer lahko najemajo in odpuščajo delovno silo po potrebi, brez dolgoročnejših obveznosti do zaposlenih. Fleksibilnost trga dela pomeni praktično podobno. Le drugo prednostno področje: ustvarjanje več in boljših delovnih mest ob ohranjanju socialne kohezije ima potencialno (ob ustreznih izpeljavah) tudi pozitiven naboj.
- Če pustimo ob strani ostale dokumente z manjšo težo, se lahko takoj lotimo za poklicno in strokovno izobraževanje najpomembnejšega dokumenta: Københavnske deklaracije (Copenhagen, 2002), ki v uvodu zapiše takole: »Z gospodarskim in družbenim razvojem v Evropi postaja v zadnjem desetletju vedno opaznejša potreba po evropski razsežnosti izobraževanja in usposabljanja. Poleg tega prehod na gospodarstvo, ki temelji na znanju in je sposobno zagotoviti trajnostno gospodarsko rast z več in boljšimi delovnimi mesti ter večjo družbeno medsebojno povezanostjo, prinaša nove izzive za razvoj človeških virov.« (Copenhagen, 2002: 1) Ter: »Širitev Evropske unije prinaša nove razsežnosti in številne izzive, možnosti in zahteve, povezane z delom na področju izobraževanja in usposabljanja. Zlasti je pomembno, da pristopne države članice že od samega začetka sodelujejo kot partnerice pri pobudah za izobraževanje in usposabljanje na evropski ravni.« (ibid.) Podobno kot MacPhail na to opozarja pri Beli knjigi iz leta 1995, tudi v Københavnski deklaraciji beremo, kako pomembna je za Evropsko unijo povezanost izobraževanja z gospodarstvom oz. celo, da bo izobraževanje orodje za reševanje gospodarstva in spodbujanja gospodarske rasti. Podrob-